

Dokument ze zasedání

A9-0266/2021

15.12.2020

ZPRÁVA

o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva za rok 2020
(2020/2206(INI))

Výbor pro zahraniční věci

Zpravodaj: David McAllister

OBSAH

	Strana
NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	3
INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	23
JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU	24

NÁVRH USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky – výroční zpráva za rok 2020 (2020/2206(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na výroční zprávu Rady Evropskému parlamentu o společné zahraniční a bezpečnostní politice,
- s ohledem na hlavu V Smlouvy o Evropské unii (SEU),
- s ohledem na Chartu Organizace spojených národů a Helsinský závěrečný akt Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě (OBSE) z roku 1975,
- s ohledem na prohlášení vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, místopředsdkyně Komise o politické odpovědnosti¹,
- s ohledem na rezoluci Valného shromáždění OSN nazvanou "Přeměna našeho světa: Agenda pro udržitelný rozvoj 2030" ze dne 25. září 2015,
- s ohledem na závěry Rady o integrovaném přístupu k vnějším konfliktům a krizím ze dne 22. ledna 2018,
- s ohledem na třetí zprávu skupiny významných mezinárodních a regionálních odborníků OSN pro Jemen nazvanou „Jemen: pandemie beztrestnosti v trpící zemi“, která zahrnuje období od července 2019 do června 2020,
- s ohledem na globální strategii zahraniční a bezpečnostní politiky Evropské unie ze dne 28. června 2016,
- s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 8. dubna 2020 o globální reakci EU na COVID-19 (JOIN(2020)0011),
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2020 o rovnosti žen a mužů v zahraniční a bezpečnostní politice EU²,
- s ohledem na doporučení Evropského parlamentu Radě, Komisi a místopředsdkyni Komise, vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 13. března 2019 ohledně rozsahu a mandátu zvláštních zástupců EU³,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN č. 1325 (2000) o ženách, míru

¹ Úř. věst. C 210, 3.8.2010, s. 1.

² Přijaté texty, P9_TA(2020)0286.

³ Přijaté texty, P8_TA(2019)0172.

a bezpečnosti,

- s ohledem na Evropský program pro bezpečnost na období 2015–2020,
 - s ohledem na společné sdělení Komise a vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 10. června 2020 nazvané „Boj proti dezinformacím o COVID-19 – pravda a mýty“ (JOIN(2020)0008),
 - s ohledem na své usnesení ze dne 17. dubna 2020 o koordinovaných opatřeních EU v boji proti pandemii COVID-19 a jejím následkům⁴,
 - s ohledem na závěry Rady o bezpečnosti a obraně ze dne 17. června 2020,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. září 2020 nazvané „Zpráva o strategickém výhledu 2020 – Zmapování cesty k odolnější Evropě“,
 - s ohledem na závěry Rady ze dne 18. června 2019, 15. července 2019, 14. října 2019 a 12. prosince 2019, prohlášení ministrů zahraničních věcí EU ze dne 15. května 2020 a závěry Evropské rady ze dne 20. června 2019, 17. října 2019 a 1. října 2020 o protiprávních činnostech Turecka ve východním Středomoří a závěry Rady ze dne 14. října 2019 o severovýchodní Sýrii,
 - s ohledem na sdělení Komise ze dne 29. dubna 2020 nazvané „Podpora západního Balkánu v boji s pandemií COVID-19 a při obnově po ní. Příspěvek Komise před setkáním vedoucích představitelů EU a zemí západního Balkánu dne 6. května 2020“ (COM(2020)0315),
 - s ohledem na článek 54 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro zahraniční věci (A9-0266/2020),
- A. vzhledem k tomu, že Parlament má povinnost a odpovědnost vykonávat svůj demokratický dohled nad společnou zahraniční a bezpečnostní politikou (SZBP) a společnou bezpečnostní a obrannou politikou (SBOP) a že k úplnému plnění této úlohy by měl transparentním a včasným způsobem získávat nezbytné informace a účinné prostředky, a to i v souvislosti se všemi programy pro obranný průmysl;
- B. vzhledem k tomu, že SZBP EU usiluje o zajištění bezpečnosti a stability a současně šíří evropské hodnoty svobody, demokracie, rovnosti, právního státu a dodržování lidských práv;
- C. vzhledem k tomu, že svět čelí situaci agresivní geopolitické soutěže, která vyžaduje rychlé a vhodné mechanismy a schopnosti reakce v oblasti zahraniční politiky;
- D. vzhledem k tomu, že je potřeba silnější, ambicióznější, důvěryhodnější a jednotná společná zahraniční politika, jež se stala nutností, neboť EU čelí mnoha geopolitickým výzvám v širším regionu, které přímo či nepřímo ovlivňují všechny její členské státy a její občany;

⁴ Přijaté texty, P9_TA(2020)0054.

- E. vzhledem k tomu, že EU v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky nedosahuje svého potenciálu z důvodu nedostatečné jednoty mezi členskými státy;
- F. vzhledem k tomu, že žádný členský stát EU není schopen sám řešit žádné globální výzvy, kterým Evropa v současnosti čelí; vzhledem k tomu, že ambiciózní a účinná SZBP musí být podpořena odpovídajícími finančními zdroji a zlepšenými mechanismy rozhodování;
- G. vzhledem k tomu, že v souvislosti s pandemií COVID-19 se demokracie, právní stát, lidská práva a základní svobody v mnoha částech světa zhoršily a narůstá počet dezinformačních kampaní a kybernetických útoků ze zemí mimo EU vzhledem k tomu, že spíše než mnohostranná spolupráce v souladu s mezinárodním řádem založeným na pravidlech vzrostly izolacionistické, jednostranné a antiglobalistické tendence a systémová rivalita;
- H. vzhledem k tomu, že výzvy, jako je oživení populismu a autoritářství, rostoucí neochota respektovat mezinárodní právo, lidská práva a právní stát a útoky na liberální demokracii a multilateralismus v kombinaci s konkurencí mezi velmocemi, která se proměnila v rivalitu, zejména mezi USA a Čínou, představují skutečnou hrozbu pro mezinárodní bezpečnost a hodnoty, zájmy a vliv EU, již hrozí, že nebude zapojena do rozhodování a tato konkurence ji bude značně znevýhodňovat;
- I. vzhledem k tomu, že evropská politika sousedství je klíčovým nástrojem, pokud jde o východní a jižní sousedy EU;
- J. vzhledem k tomu, že nestabilita a nepředvídatelnost na hranicích Unie a v jejich bezprostředním sousedství představují přímou hrozbu pro bezpečnost Unie a jejích členských států; vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 může vést ke zhoršení mezinárodní bezpečnostní situace; vzhledem k tomu, že vážné hospodářské a sociální důsledky této pandemie budou mít vážný dopad na současnou míru chudoby a nerovnosti na celém světě, a vzhledem k tomu, že proto mohou vést k akutním sociálním nepokojům a vážným protestům, které se v mnoha nestabilních zemích mohou stát novou příčinou nestability; vzhledem k tomu, že mnohé z hrozeb, které se objevily v předchozích letech, včetně kybernetických útoků, změny klimatu a pandemií, se nyní proměnily ve skutečnost a mají čím dál závažnější dopady na různé aspekty lidského života, jakož i na možnosti rozvoje, světový geopolitický řád a stabilitu;
- K. vzhledem k tomu, že využívání informací o celosvětovém stavu moří má zásadní význam pro zajištění strategického monitorování, umožnění analýzy rizik a včasného varování EU a jejích členských států a posílení poskytování informací na podporu civilních a vojenských námořních bezpečnostních operací;
- L. vzhledem k tomu, že boj proti terorismu má v Evropském programu pro bezpečnost na období 2015–2020 vysokou prioritu;
- M. vzhledem k tomu, že pandemie COVID-19 zdůraznila zranitelnost EU vůči autoritářským režimům, křehkost tradičních vnějších spojení EU a potřebu Unie zajistit, že její zahraniční politika bude v souladu s jejími základními hodnotami; vzhledem k tomu, že to EU tedy podněcuje, aby přehodnotila své vnější vztahy a založila je na zásadách solidarity a multilateralismu; vzhledem k tomu, že pandemie

COVID-19 a její dalekosáhlé důsledky postihují obzvláště těžce nejzranitelnější osoby, zejména v regionech se slabšími zdravotními a sociálními systémy;

- N. vzhledem k tomu, že v posledních letech se objevily nové, vícerozměrné výzvy, mezi něž patří šíření zbraní hromadného ničení, zpochybňování dohod o nešíření zbraní, zhoršení regionálních konfliktů, které vede k vysídlování obyvatelstva, soutěž o přírodní zdroje, energetická závislost, změna klimatu, konsolidace nefungujících států, terorismus, nadnárodní organizovaný zločin, kybernetické útoky a dezinformační kampaně;
- O. vzhledem k tomu, že s ohledem na zhroucení důležitých dohod o kontrole zbraní a odzbrojení a na rychlý vývoj technologií nových zbraní by se v zájmu ochrany občanů EU a mezinárodní stability a bezpečnosti mělo stát hlavním tématem SZBP odzbrojení a kontrola a nešíření zbraní; vzhledem k tomu, že společný postoj 2008/944/SZBP musí být aktualizován, aby mohla být důsledně uplatňována příslušná kritéria;

Zajištění postavení EU jako vyhledávaného partnera v měnícím se geopolitickém uspořádání

1. zdůrazňuje, že pandemie COVID-19 je varovným signálem, že je zapotřebí silnější, nezávislejší, jednotnější a asertivnější zahraniční a bezpečnostní politiky, aby si Unie posílila vedoucí úlohu na mezinárodní scéně, a byla tak schopna obhájit a rozvinout mezinárodní pořádek založený na pravidlech, který zaručí multilateralismus, demokracii a lidská práva, a důrazněji prosazovat své hodnoty a zájmy na celém světě; zdůrazňuje, že za tímto účelem musí EU nejprve úspěšně pomáhat svým partnerům ve svém bezprostředním sousedství;
2. prosazuje a obhajuje úlohu EU jako spolehlivého globálního partnera, preferovaného vyhledávaného partnera pro třetí strany, zásadového, ale nikoli dogmatického, poctivého zprostředkovatele, referenčního aktéra při řešení konfliktů a mediaci, který prosazuje diplomacii a dialog jakožto upřednostňovaný způsob, a hraje tak konstruktivní úlohu v globálních konfliktech, jako hlavního propagátora udržitelného rozvoje a hlavního přispěvatele do mnohostranného rámce, ale také jako globálního aktéra, který je v případě potřeby připraven jednat samostatně a rozhodně na obranu hodnot a zájmů EU a který přebírá odpovědnost tím, že zajišťuje vlastní bezpečnost a prosazuje mezinárodní mír a stabilitu, a to na základě zásad a hodnot zakotvených v Chartě OSN a v mezinárodním právu a dodržování mezinárodního řádu založeného na pravidlech; zastává názor, že je zapotřebí kreativity, proaktivnějšího přístupu a větší jednoty a solidarity mezi členskými státy, jakož i závazku a zdrojů členských států s cílem zvýšit vliv EU na celosvětové úrovni a propagovat její pozitivní model síly a její odpovědnou úlohu v globálním řízení a umožnit jí převzít svou strategickou odpovědnost ve svém bezprostředním sousedství;
3. zdůrazňuje, že rostoucí nestabilita ve světě, narůstající konfrontační prostředí, eroze multilateralismu a vzestup autoritářství, stejně jako komplexní globální výzvy, zejména rostoucí napětí vyznačující se přetrváváním a někdy i opětovným zahajováním ozbrojených konfliktů, mimo jiné na východních a jižních hranicích evropského kontinentu, terorismus, změna klimatu a rostoucí ohrožení přírodních zdrojů, nekontrolované migrační toky, zdravotní rizika, hybridní hrozby, jako jsou

dezinformační kampaně, aktivní opatření a kybernetické útoky, by měly vést EU k budování strategické nezávislosti a posílení spolupráce se svými spojenci; zdůrazňuje, že je třeba, aby Unie navázala v tomto ohledu strategičtější spolupráci se třetími zeměmi na základě důvěry a vzájemného prospěchu a vybuodovala spojenectví s podobně smýšlejícími demokraciemi, a to i s jižní polokoulí, a v případě potřeby i ad hoc koalice s dalšími podobně smýšlejícími partnery;

4. v tomto ohledu zdůrazňuje, že Unie musí úzce spolupracovat s klíčovými partnery na celém světě a hrát aktivní úlohu při obraně institucí, které mají zásadní význam pro mezinárodní právo a mnohostranný systém; trvá na tom, že je důležité posílit partnerství EU s OSN a NATO a prohloubit spolupráci s organizacemi, jako je Rada Evropy, OBSE, Sdružení národů jihovýchodní Asie (ASEAN), Africká unie, Organizace amerických států (OAS), Liga arabských států, Společenství latinskoamerických a karibských států (CELAC) a Mercosur; vyzývá k posílení spolupráce a koordinace mezi EU s NATO, sdílení znalostí a zdrojů a zamezení zdvojování činností s cílem přijmout společný doplňkový přístup k současným a budoucím bezpečnostním výzvám na regionální a celosvětové úrovni a rovněž ke konfliktním situacím, zdravotním krizím, asymetrickým a hybridním hrozbám, kybernetickým útokům a dezinformacím; zdůrazňuje význam Mezinárodního trestního soudu (MTS) při vyšetřování zločinů proti lidskosti a obhajobě jejich obětí a vítá silnou podporu, kterou Unie tomuto soudu, který byl v nedávné době vystaven tlaku a útokům, vyslovila;
5. vyjadřuje znepokojení nad bezprecedentním rozsahem dezinformačních a propagačních kampaní sponzorovaných státními i jinými subjekty, které mají devastující dopad na společnosti, a to i v evropském sousedství, a zejména na západním Balkáně; odsuzuje manipulaci informací a jejich přizpůsobování k válečným účelům, kterých se mimo jiné dopouští státní subjekty, subjekty na nižší než státní úrovni a nestátní subjekty se zlými úmysly a platformy a organizace využívané autoritářskými třetími zeměmi, které přímo nebo nepřímo financují a ovlivňují evropské politické strany a aktéry; vítá tolik potřebnou reakci orgánů EU na tuto novou výzvu, jako je zřízení nového zvláštního výboru Parlamentu, který se zabývá zahraničním vměšováním do demokratických procesů v EU, včetně dezinformací, a přijetí rozhodnutí Rady týkajícího se restriktivních opatření proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii a její členské státy⁵; zdůrazňuje potřebu reakce, která neomezuje základní práva a svobody; poukazuje na význam účinné strategické komunikace EU a vítá posílení skupiny Stratcom v rámci Evropské služby pro vnější činnost (ESVČ) a její snahy o identifikaci a potlačení dezinformačních kampaní; zdůrazňuje, že je třeba, aby EU více posílila své kapacity nutné k tomu, aby byla schopna aktivně bojovat proti falešným zprávám a dezinformacím, které ohrožují demokracii, a zlepšit svou bezpečnost s cílem lépe chránit své informační a komunikační sítě; vyzývá EU, aby se stala průkopníkem při prosazování kolektivního rámce sebeobrany a spolupráce proti hybridním hrozbám a škodlivému vlivu autoritářských režimů, zejména v souvislosti s demokratickým řízením a soukromými podniky na celosvětové úrovni; zdůrazňuje proto, že EU musí posílit svá spojenectví s dalšími celosvětovými demokratickými aktéry s cílem bojovat proti těmto hrozbám na celosvětové úrovni, mimo jiné prostřednictvím reformovaných

⁵ Rozhodnutí Rady (SZBP) 2019/797 ze dne 17. května 2019, o omezujících opatřeních proti kybernetickým útokům ohrožujícím Unii nebo její členské státy. Úř. věst. L 129I, 17.5.2019, s. 13.

a odolnějších mnohostranných institucí;

6. trvá na tom, že hlavní zásadou zahraniční a bezpečnostní politiky EU musí být podpora cílů článku 21 SEU, jako jsou demokracie, lidská důstojnost, lidská práva a základní svobody, včetně svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení, ochrana všech menšin a náboženských komunit, včetně křesťanů, židů, muslimů, nevěřících a dalších skupin, a prosazování rovnosti žen a mužů; vítá v tomto ohledu nedávné rozhodnutí Komise prodloužit mandát zvláštního vyslance pro prosazování svobody náboženského vyznání nebo přesvědčení mimo EU, avšak naléhavě vyzývá k tomu, aby byl jmenován co nejdříve; vyzývá delegace EU, aby pozorně sledovaly globální situaci v oblasti lidských práv, určily trendy a podporovaly občany a organizace občanské společnosti v jejich úsilí o zvrácení negativního trendu v oblasti lidských práv na celém světě; zdůrazňuje, že zahraniční a bezpečnostní politika EU je účinnější, pokud se s jejími ekonomickými a politickými pobídkami pojí určité podmínky; v této souvislosti připomíná, že by Komise měla sledovat situaci v oblasti lidských práv ve třetích zemích, které jsou osvobozeny od vízové povinnosti, a pravidelně o tom podávat zprávy Parlamentu a že v případě porušení předpisů v dotyčné zemi by měla pozastavit platnost tohoto osvobození; vyzývá Komisi a Radu, aby posílily programy Unie na podporu demokracie na celosvětové úrovni tím, že budou prosazovat prodemokratické procesy zdola nahoru a budovat institucionální odolnost a podporovat činnost evropských politických nadací při posilování demokratických procesů; připomíná svou výzvu k provedení reformy a přezkumu zvláštních zástupců a zvláštních vyslanců EU, kterou vyjádřil ve svém doporučení ze dne 13. března 2019;
7. zdůrazňuje, že EU by se měla zabývat základními příčinami migrace, jako je chudoba, nedostatečné zabezpečení dodávek jídla a potravin, nezaměstnanost, nestabilita a nedostatečná bezpečnost ve třetích zemích, z nichž hromadně přicházejí nelegální migranti; zdůrazňuje, že je třeba se zaměřit i na pomoc při rozvoji stabilních institucí, a podpořit tak udržitelný společenský rozvoj v těchto státech;

Nová úroveň ambicí pro SZBP: strategické regionální přístupy založené na silnější politické vůli

8. připomíná, že žádný členský stát EU sám o sobě nemá dostatečné schopnosti a zdroje pro účinné řešení současných mezinárodních výzev; domnívá se, že v této souvislosti potřebuje EU především silnější a skutečnou politickou vůli ze strany členských států EU společně se dohodnout na cílech zahraniční politiky EU, jako je předcházení konfliktům a mírové dohody, prosazovat je a bojovat proti snahám třetích zemí o oslabení a rozdělení EU, včetně podkopání evropských hodnot; zdůrazňuje, že pouze silná a jednotná Evropská unie se zavedenou zahraniční, bezpečnostní a obrannou politikou, jejíž členské státy podporují místopředsedu, vysokého představitele při provádění odsouhlasených cílů, bude schopná hrát silnou úlohu v novém geopolitickém prostředí; vyzývá orgány EU a členské státy, aby v zájmu podpory soudržné a inkluzivní celosvětové reakce na pandemii koordinovaly veškerá opatření v reakci na krizi COVID-19 mezi sebou navzájem i s mezinárodními partnery, a vítá v tomto ohledu přístup týmu Evropa;
9. opakuje svou výzvu k revizi globální strategie EU s cílem vyvodit poučení z nové geopolitické dynamiky, současných hrozeb včetně pandemie COVID-19 a očekávaných

nadcházejících výzev a přehodnotit cíle a prostředky SZBP; zdůrazňuje, že kromě toho, že EU musí dále rozvíjet spolupráci s mezinárodními partnery a spojenci, je třeba, aby zároveň zrychlila rozhodování v oblasti zahraničních věcí a svou schopnost spolupracovat s podobně smýšlejícími partnery a současně posilovat multilateralismus a své strategické schopnosti jednat, v případě potřeby i samostatně; zdůrazňuje, že EU je odpovědná za budování své strategické autonomie, pokud jde o společné otázky v oblasti diplomacie, bezpečnosti a obrany, jakož i hospodářské, zdravotní a obchodní záležitosti, aby mohla řešit mnohé společné problémy a bránit své zájmy, normy a hodnoty ve světě po pandemii; zdůrazňuje proto, že je třeba, aby si evropské země zachovaly schopnost samostatně rozhodovat a jednat; naléhavě vyzývá členské státy, aby urychleně provedly a uplatňovaly nové nařízení s cílem zavést mechanismy prověřování zahraničních investic v kritických odvětvích; vybízí členské státy EU, aby vytvořily nové fórum pro mnohostrannou spolupráci, které by vycházelo z odkazu Koordinačního výboru pro mnohostrannou strategickou kontrolu vývozu a monitorovalo a kontrolovalo vývoz technologií, obchodní toky a citlivé investice do problematických zemí;

10. zastává názor, že při kombinování a integraci všech aspektů tvrdé a měkké síly vnější činnosti EU k dosažení cílů SZBP stále existuje značný nevyužitý potenciál; připomíná v této souvislosti, že diplomacie Evropského parlamentu s vlastními výraznými a doplňkovými nástroji a kanály představuje důležitý pilíř zahraniční politiky EU; je přesvědčen, že by Evropský parlament měl být proto uznán za nedílnou součást koncepce „tým Evropa“, kterou prosazuje Komise a ESVČ; v této souvislosti zdůrazňuje význam úlohy Parlamentu při mediaci a demokratické podpoře, jakož i cenný přínos parlamentních shromáždění pro vnější činnost Evropy, a to i v otázkách bezpečnosti a obrany, a také to, že je třeba jejich činnost podporovat a zajistit její řádný průběh; vyzývá zejména místopředsedu, vysokého představitele a předsedy Komise a Rady, aby Parlament průběžně informovali a zapojovali do vnější činnosti EU;
11. domnívá se, že ambice mít v EU silnou, nezávislou a plně rozvinutou zahraniční a bezpečnostní politiku vyžaduje rovněž existenci diplomatického orgánu se stejnými znaky, který by byl od samého počátku zřízen jako výhradně evropský orgán; v této souvislosti podporuje pokrok na cestě ke zřízení evropské diplomatické akademie, jejímž úkolem bude vytvořit nezávislý systém výběru a odborné přípravy budoucích diplomatů EU v rámci skutečné evropské diplomatické kariéry;
12. zdůrazňuje, že ustanovení Smlouvy o EU týkající se konzultací a poskytování informací Parlamentu v oblasti SZBP by se měla promítnout do jasných pravidel pro sdílení příslušných dokumentů, včetně návrhů strategií, transparentně a včas; poukazuje na to, že je třeba podstatně zlepšit způsob, jakým Komise a ESVČ v současné době předávají Parlamentu citlivé nebo důvěrné informace; dále vyzývá k přezkumu toho, jak by bylo možné zlepšit kvalitu, rozsah a formát schůzí výborů a dialogu s ESVČ a Komisí; domnívá se, že „prohlášení o politické odpovědnosti“ z roku 2010 již není vhodným základem pro vztahy mezi Parlamentem a místopředsedou Komise, vysokým představitelem a mělo by být nahrazeno interinstitucionální dohodou s cílem posílit práva Parlamentu na výkon demokratické kontroly v souladu se Smlouvami; dále připomíná, že požádal o přezkum rozhodnutí Rady o zřízení ESVČ;
13. vyslovuje politování nad nedostatečným pokrokem ve zlepšování rozhodovacího

procesu v otázkách SZBP, což má dopad na účinnost, rychlost a důvěryhodnost činnosti a rozhodování EU na mezinárodní scéně; vyzývá členské státy, aby urychleně zahájily rozpravu o možnosti posunu od jednomyslného rozhodování k hlasování kvalifikovanou většinou, přinejmenším ve vybraných oblastech SZBP, jako jsou rozhodnutí v otázkách lidských práv a sankcí, jako konkrétní způsob posílení vlivu EU na globální scéně;

14. trvá na urychleném přijetí a provádění silného cíleného mechanismu sankcí EU v oblasti lidských práv (unijní období Magnitského zákona), který zahrnuje zákaz udělení víz a zmrazení majetku; zdůrazňuje, že takový mechanismus sankcí by se měl rovněž vztahovat na korupci, jakož i obchodování s lidmi, sexuální násilí a násilí na základě pohlaví; zdůrazňuje, že režim sankcí musí zahrnovat účinný prováděcí mechanismus, který zajistí, že jej budou všechny členské státy dodržovat;
15. požaduje revizi seznamů zařízení, jejichž vývoz do třetích zemí je zakázán, aby se zabránilo situacím, kdy členské státy poskytují nástroje financované z prostředků EU, které se nakonec použijí k útlaku občanů;
16. podporuje celounijní diskusi o zvážení nových formátů spolupráce, jako je Evropská bezpečnostní rada, jelikož je nejvyšší čas formálně zřídit účinné formáty a instituce s cílem zlepšit soudržnost a vliv zahraniční a bezpečnostní politiky EU; je přesvědčen, že o této myšlence by mělo být diskutováno v rámci Konference o budoucnosti Evropy, a rovněž připomíná svou výzvu ke zřízení Rady ministrů obrany;
17. zdůrazňuje skutečnost, že se EU zavázala k posílení úlohy OSN na mezinárodní scéně, a zdůrazňuje proto, že je třeba reformovat systém OSN a posílit soudržnost činností všech jejích agentur, organizací a programů s cílem zajistit dosažení cílů Agendy 2030 pro udržitelný rozvoj; znovu vyzývá členské státy, aby podpořily reformy složení a fungování Rady bezpečnosti s cílem učinit ji efektivnější a operativnější, zásadní pro zajištění světového míru, s agendou, která jde nad rámec vojenské bezpečnosti a zahrnuje pohyb uprchlíků a vysídlených osob, zajišťování potravin, změnu klimatu a boj proti pandemiím;
18. zdůrazňuje zásadní význam EU při podpoře probíhajících demokratických a volebních procesů a při zajišťování jejich transparentnosti a legitimacy;
19. uznává, že stabilita, bezpečnost, mír a prosperita zemí západního Balkánu a východního a jižního sousedství mají přímý dopad na stabilitu a bezpečnost samotné Unie a jejích členských států, stejně jako na její pověst coby geopolitického globálního aktéra; zdůrazňuje, že Evropská unie je největším obchodním partnerem a investorem v zemích západního Balkánu a Východního partnerství; požaduje, aby EU převzala strategickou odpovědnost v sousedství EU a hrála včasnější, aktivnější, jednotnější a účinnější úlohu při mediaci a mírovém řešení probíhajícího napětí a konfliktů a při předcházení možným budoucím konfliktům v sousedství; je přesvědčen, že toho lze docílit upřednostňováním úsilí při preventivním budování míru, včetně preventivní diplomacie a mechanismů včasného varování, posílením dvoustranné spolupráce a podporou demokratických sil a právního státu, vytvořením pozitivních pobídek pro sociálně-hospodářskou stabilizaci a rozvoj a budováním odolnosti společností, na což je třeba vyčlenit dostatečné rozpočtové zdroje; znovu potvrzuje svou silnou podporu normandskému formátu, berlínské konferenci o Libyi a Minské skupině;

20. připomíná, že rozšíření považuje za klíčovou transformační politiku EU, a vítá revidovanou metodologii Komise a její silnější důraz na politickou povahu procesu rozšíření; podporuje evropskou perspektivu pro země západního Balkánu a vítá opětovné potvrzení jednoznačné podpory členských států EU této perspektivě, jak je uvedeno v Záhřebském prohlášení ze dne 6. května 2020, jakož i rozhodnutí zahájit přístupová jednání s Albánií a Severní Makedonií; vyzývá Radu a Komisi, aby s těmito dvěma zeměmi zahájily neprodleně mezivládní konference a aby proces přistoupení celkově urychlily, protože země západního Balkánu jsou geograficky, historicky a kulturně součástí Evropy; zdůrazňuje, že integrace těchto zemí do EU má zásadní význam pro stabilitu a bezpečnost kontinentu jako celku, jakož i pro vliv EU v dotyčném regionu i v jiných částech světa; zdůrazňuje, že by přístupový proces měl přinést udržitelnou demokratickou, hospodářskou a ekologickou transformaci a sociální konvergenci a zajistil dobré sousedské vztahy a regionální spolupráci; připomíná, že proces rozšíření je založen na zásluhách a vychází z přísné a spravedlivé podmíněnosti v souladu s uplatňováním kodaňských kritérií; připomíná, že přijetí reforem musí být na místě hmatatelné, a zdůrazňuje, že je třeba poskytnout jasné, transparentní a konzistentní přístupová kritéria, stejně jako pokračující politickou, finanční (IPA III) a technickou podporu během celého procesu, a zlepšit měření pokroku v praxi; zdůrazňuje, že by se kandidátské a potenciální kandidátské země měly připojit k příslušným prohlášením místopředsedy, vysokého představitele jménem EU a rozhodnutím Rady v souvislosti se SZBP;
21. vítá výsledky summitu EU se zeměmi Východního partnerství a doufá, že se těchto šest zemí skutečně zaváže k reformním procesům nezbytným pro budování demokratičtějších, úspěšnějších, spravedlivějších a stabilnějších společností, které se více přiblíží základním hodnotám a zásadám; zdůrazňuje, že spolupráce se zeměmi Východního partnerství a dalšími zeměmi sousedícími s EU by měla vzhledem k zásadnímu zájmu EU na rozvoji a demokratizaci těchto zemí být pro SZBP prioritou; vyzývá Komisi a ESVČ, aby nadále posilovaly hospodářské vazby a vazby na základě propojitelnosti a využívaly obchodních dohod a dohod o přidružení, přístupu na jednotný trh a intenzivnějších mezilidských kontaktů, mj. prostřednictvím usnadnění udělování a liberalizace víz, jsou-li splněny všechny požadavky; zdůrazňuje, že výše uvedené skutečnosti by mohly sloužit jako pobídky k posilování demokratických reforem a přijímání pravidel a norem EU; vyzývá EU, aby zachovala individualizovanou diferenciaci v zemích Východního partnerství založenou na zásadě „více za více“ a „méně za méně“; uznává jedinečné zkušenosti a odborné znalosti zemí Východního partnerství, včetně jejich příspěvku k misím, bojovým uskupením a operacím společné bezpečnostní a obranné politiky EU (SBOP), a vyzývá k prohloubení spolupráce mezi EU a Východním partnerstvím v obranných politikách souvisejících s EU;
22. podporuje požadavky běloruského lidu na svobodu, demokracii a důstojnost a na uspořádání nových, svobodných a spravedlivých prezidentských voleb; uznává důležitou úlohu koordinační rady jakožto zástupce protestujících běloruských občanů; důrazně odsuzuje násilný zákrok proti pokojným demonstrantům a vítá přijetí sankcí proti Lukašenkovi režimu i proti samotnému Alexandru Lukašenkovi a opakuje svůj postoj, že neuznává výsledky zfalšovaných prezidentských voleb, které se konaly dne 9. srpna 2020; žádá EU, aby důkladně přezkoumala své vztahy mezi EU a Běloruskem s ohledem na to, že tento režim nedodrží své vlastní závazky vyplývající

z mezinárodního práva a dohod s EU, a aby vytvořila pobídky pro sociálně-hospodářskou stabilizaci, rozvoj a podporu demokratickým silám;

23. zdůrazňuje význam závazku EU podporovat svrchovanost, nezávislost a územní celistvost svých partnerů v rámci mezinárodně uznávaných hranic; je znepokojen rozšiřováním oblastí otevřených konfliktů v nejbližším sousedství EU, jakož i zmrazenými konflikty a pokračující faktickou okupací území svrchovaných států ze strany Ruské federace; připomíná, že odsuzuje agresivní ruskou politiku vůči Ukrajině, jeho negativní úlohu v několika zmrazených konfliktech a nátlak, který vyvíjí na některé své nejbližší sousedy z EU, jakož i porušování práv krymských Tatarů, blokádu Azovského moře, pokračující zabírání ukrajinských plynových polí v Černém moři a porušování územní celistvosti Gruzie a Moldavska, kterých se Rusko dopouští; je i nadále plně odhodlaný uplatňovat politiku neuznání nezákonné anexe Krymu; vyzývá Rusko, aby převzalo svou odpovědnost, využilo svého vlivu na separatisty podporované Ruskem a plně plnilo své závazky vyplývající z minských dohod; vyzývá EU, aby zintenzivnila svou činnost při mírovém řešení tzv. zmrazených konfliktů, mimo jiné prostřednictvím dialogu se zúčastněnými třetími zeměmi, aby aktivně prosazovala řešení na základě norem a zásad mezinárodního práva, Charty OSN a Helsinského závěrečného aktu OBSE z roku 1975 a aby zvýšila podporu pro civilisty postižené konflikty, vnitřně vysídlené osoby a uprchlíky;
24. bere na vědomí dohodu o úplném příměří v Náhorním Karabachu a jeho blízkosti, kterou Arménie, Ázerbájdžán a Rusko podepsaly dne 9. listopadu 2020; doufá, že tato dohoda přispěje k záchraně životů civilistů i vojenského personálu a otevře lepší vyhlídky pro mírové řešení tohoto krvavého konfliktu; vyjadřuje politování nad tím, že změny současného stavu byly provedeny za použití vojenské síly a nikoli na základě mírových jednání; důrazně odsuzuje zabíjení civilistů a ničení civilních zařízení a míst konání bohoslužeb, stejně jako údajné používání kazetové munice v konfliktu; naléhavě vyzývá Arménii i Ázerbájdžán, aby bez dalšího odkladu ratifikovaly Úmluvu o kazetové munici, která komplexně zakazuje její používání; zdůrazňuje, že je třeba nalézt trvalé řešení a že proces dosažení míru a určení budoucího právního statusu regionu by měl být veden spolupředsedy Minské skupiny a založen na hlavních zásadách této skupiny; zdůrazňuje, že je naléhavě třeba zajistit, aby se humanitární pomoc dostala k těm, kteří ji potřebují, aby byla zajištěna bezpečnost arménské populace a ochráněno její kulturní dědictví v Náhorním Karabachu a aby bylo vnitřně vysídleným osobám a uprchlíkům umožněno vrátit se do svých bývalých domovů; žádá o řádné prošetření obvinění z válečných zločinů a o to, aby byly odpovědné osoby postaveny před soud; žádá, aby EU byla smysluplněji zapojena do řešení konfliktu a nenechávala osud regionu v rukou jiných mocností;
25. vyzývá EU, aby ve svých politikách vztahujících se k tomuto regionu uznala specifika každé ze zemí jižního Středomoří; vyzývá EU, aby posílila spolupráci s regionálními aktéry, jako je Liga arabských států, Africká unie a Unie pro Středomoří, a aby aktivně podporovala meziregionální spolupráci mezi zeměmi jižního sousedství jako nepostradatelný nástroj bezpečnosti a udržitelného hospodářského rozvoje; zdůrazňuje potřebu posílit vztahy Unie se zeměmi severní Afriky; vyjadřuje politování nad skutečností, že 25 let od zahájení tzv. barcelonského procesu stále ještě nebyl vytvořen prostor sdílené prosperity, stability a svobody se středomořskými zeměmi jižního sousedství; plně podporuje berlínský proces a vítá všechny iniciativy OSN, jejichž

cílem je nalézt pro krizi v Libyi komplexní politické řešení;

26. domnívá se, že by EU měla nadále hrát aktivní úlohu, pokud jde o mírový proces na Blízkém východě a uzavření dohody, včetně záležitostí spojených s dohodou o konečném statusu mezi dotyčnými stranami, přičemž je především třeba zachovat podmínky na místě umožňující mírové řešení v podobě existence dvou států na základě hranic z roku 1967, kdy by hlavním městem obou států byl Jeruzalém a kdy by vedle sebe v míru a bezpečí existoval bezpečný Stát Izrael a nezávislý, demokratický, ucelený a životaschopný Palestinský stát, a to na základě práva na sebeurčení a plného dodržování mezinárodního práva;
27. bere na vědomí Abrahamské dohody, kterými se normalizovaly diplomatické vztahy mezi Izraelem a Spojenými arabskými emiráty a Bahrajnem; v tomto ohledu oceňuje úlohu Spojených států při zprostředkování Abrahamských dohod; poukazuje na to, že arabské státy, jako je Egypt nebo Jordánsko, které s Izraelem udržují diplomatické vztahy již řadu let, sehrály smysluplnou úlohu při podpoře dialogu o mírovém procesu na Blízkém východě, i pokud jde o bezpečnost a stabilitu; zdůrazňuje trvalý význam investování do smysluplných jednání mezi Izraelem a Palestinou; vítá skutečnost, že jedním z výchozích bodů Abrahamských dohod bylo zastavení plánů na anexi na Západním břehu Jordánu, a vyzývá všechny strany, aby tak učinily;
28. vítá nedávno dosaženou dohodu palestinských politických sil ohledně konání parlamentních a prezidentských voleb v příštích šesti měsících a zdůrazňuje, že demokratické volby jsou pro Unii nadále klíčovou prioritou; zdůrazňuje, že je třeba podporovat mírový proces na Blízkém východě a zajistit dostatečné finanční zdroje na práci Agentury Organizace spojených národů pro pomoc a práci ve prospěch palestinských uprchlíků na Blízkém východě (UNRWA), a to v úzké spolupráci s mezinárodním společenstvím dárců;
29. vítá závazek EU zachovat společný komplexní akční plán (JCPOA) a zajistit, aby ho všechny strany v plném rozsahu prováděly; zdůrazňuje, že tato mnohostranná dohoda je zásadním úspěchem evropské diplomacie a zůstává klíčovým pilířem globální struktury nešíření jaderných zbraní, který je základním kamenem míru, bezpečnosti a stability v regionu, a že je v zájmu EU zajistit plné zachování a provádění této dohody; vyzývá USA, aby se zdržely jednostranných kroků, a přispěly tak k regionálnímu a celosvětovému míru a bezpečnosti a k celosvětovému řádu založenému na pravidlech; naléhavě vyzývá místopředsedu Komise, vysokého představitele Unie, aby využil všech dostupných politických a diplomatických prostředků k zajištění společného komplexního akčního plánu; vyzývá vysokého představitele, místopředsedu, aby s ohledem na stávající rivalitu v oblasti Perského zálivu zintenzivnil politický dialog se zeměmi v tomto regionu s cílem podpořit zmírnění napětí a inkluzivní regionální bezpečnostní strukturu, a to v souladu se závěry Rady pro zahraniční věci ze dne 10. ledna 2020; vyzývá v této souvislosti vysokého představitele, místopředsedu Komise, aby za účelem zjednodušení tohoto úkolu zvážil jmenování zvláštního vyslance pro oblast Perského zálivu;
30. vyzývá Francii, Německo a Spojené království jako signatáře společného komplexního akčního plánu, EU a její členské státy, aby si vybudovaly jednotu, odstrašující schopnost a odolnost vůči sekundárním sankcím ze strany třetích zemí a aby zavedly

opatření na ochranu legitimních zájmů EU, mimo jiné prostřednictvím plného zprovoznění nástroje na podporu obchodních výměn (INSTEX); odmítá jednostranné a extraterritoriální opětovné zavedení sankcí ze strany Spojených států po jejich odstoupení od společného komplexního akčního plánu, neboť to oslabuje legitimní hospodářské a zahraničněpolitické zájmy EU, zejména tím, že brání humanitárnímu obchodu s Íránem v době pandemie COVID-19; vyzývá USA, aby se bezpodmínečně znovu vrátily ke společnému komplexnímu akčnímu plánu, který by měl jít ruku v ruce s tím, že Írán by měl být naléhavě vyzván, aby se v plné míře vrátil k dodržování svých závazků vyplývajících z této dohody;

31. bere na vědomí zprávu skupiny předních mezinárodních a regionálních odborníků OSN pro Jemen, která stanovila, že jemenská vláda, Hútiové, dočasná jižní rada a členové koalice vedené Saúdskou Arábií a Spojenými arabskými emiráty se dopustili závažného porušování mezinárodních lidských práv a mezinárodního humanitárního práva, které lze považovat za válečné zločiny, jako jsou bezohledné útoky na civilní obyvatelstvo a civilní struktury; vyzývá EU a její členské státy, aby zajistily, že nejvážnější trestné činy nezůstanou nepotrestány, mimo jiné tím, že podpoří postoupení situace v Jemenu Mezinárodnímu trestnímu soudu; vyzývá EU a její členské státy, aby zavedly cílené sankce proti úředníkům v Saúdské Arábii a Spojených arabských emirátech, kteří se na údajných válečných zločinech podíleli; znovu opakuje svou výzvu členským státům, aby zastavily prodej zbraní do Saúdské Arábie a Spojených arabských emirátů, neboť se tím vlastně spolupodílejí na udržování konfliktu a prodlužování utrpení jemenského lidu;
32. je toho názoru, že EU musí bezodkladně stanovit lepší geopolitickou a celkovou strategii svých krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých vztahů s Tureckem, zejména s ohledem na jeho trvajícím odklon od demokracie, rostoucí asertivitu turecké zahraniční politiky, která přispívá k eskalaci napětí a má destabilizující vliv, čímž ohrožuje mír a stabilitu ve východním Středomoří, na Blízkém východě a v oblasti jižního Kavkazu, a jeho úlohu v konfliktech v Sýrii, Iráku, Libyi a Náhorním Karabachu;
33. vyzývá EU, aby hrála významnou úlohu v oblasti Středomoří a stala se aktérem schopným zaručit stabilitu této oblasti, a to i v souvislosti s bojem proti organizované trestné činnosti, terorismu a nelegální migraci; zdůrazňuje, že probíhající legislativní práce na novém paktu o migraci a azylu je pro spolunormotvůrce EU klíčovou příležitostí pro to, aby zdokonalili azylovou a migrační politiku EU s cílem učinit Unii méně závislou na Turecku;
34. znovu opakuje, že přístupová jednání s Tureckem jsou formálně pozastavena, a to s ohledem na situaci v oblasti lidských práv, kroky oslabující demokracii a výzvy z hlediska právního státu v Turecku; domnívá se, že vztahy s Tureckem by neměly být založeny na iluzorním a zastaralém procesu přistoupení; zdůrazňuje, že EU, její členské státy a Turecko mají společný strategický zájem na vytvoření stabilního a bezpečného prostředí ve východním Středomoří; připomíná však, že zásadní dialog, který musí mít přednost před vytvořením takového stabilního a bezpečného prostředí, může existovat pouze tehdy, bude-li zabráněno jednostranným provokacím, zejména prostřednictvím vojenských, námořních nebo leteckých akcí; v tomto ohledu připomíná plnou solidaritu EU s jejími členskými státy Řeckem a Kypr;

35. znovu opakuje, že Unie je připravena využít veškerých nástrojů a možností, které má k dispozici, mimo jiné opatření stanovených článkem 29 Smlouvy o Evropské unii a článkem 215 Smlouvy o fungování Evropské unie, k obraně svých zájmů a zájmů svých členských států; připomíná závěry Rady ze dne 14. října 2019, v nichž byly členské státy vyzvány k tomu, aby na vnitrostátní úrovni zaujaly pevné stanovisko k politice vývozu zbraní do Turecka na základě ustanovení společného postoje 2008/944/SZBP a aby přísně uplatňovaly kritérium 4 týkající se regionální stability, a vyzývá vysokého představitele, místopředsedu Komise a Radu, aby zvážili zavedení iniciativy, na základě které by v souladu s tímto společným postojem musely všechny členské státy zastavit vydávání licencí pro vývoz zbraní do Turecka; připomíná závěry Rady ze dne 1. října 2020, ve kterých se zdůrazňuje, že EU využije veškeré nástroje a možnosti, které má k dispozici, včetně uvalení sankčního režimu na Turecko, aby hájila své zájmy a zájmy svých členských států; znovu opakuje svou výzvu vysokému představiteli, místopředsedovi Komise pro případ, že Turecko bude pokračovat ve svých současných nezákonných jednostranných akcích ve východním Středomoří, které narušují svrchovanost členských států EU a porušují mezinárodní právo, a nenaváže dialog podle mezinárodního práva; vyzývá vedení NATO, aby Turecku co nejdůrazněji sdělilo, že nebude tolerovat jeho agresivní chování vůči jiným členům NATO;
36. důrazně odsuzuje podpis obou memorand o porozumění mezi Tureckem a Libyí o vymezení námořních zón a o souhrnné bezpečnostní a vojenské spolupráci, které jsou vzájemně propojené a jsou v jednoznačném rozporu s mezinárodním právem i rezolucí Rady bezpečnosti OSN, kterou se na Libyi uvaluje zbrojní embargo;
37. důrazně odsuzuje destabilizační úlohu Turecka, která ještě více narušuje křehkou stabilitu v celé oblasti jižního Kavkazu; vyzývá Turecko, aby se zdrželo jakéhokoli vměšování do konfliktu v Náhorním Karabachu, včetně vojenské podpory Ázerbájdžánu, a aby ustoupilo od destabilizační činnosti a aktivně prosazovalo mír; odsuzuje také přesun zahraničních teroristických bojovníků ze strany Turecka ze Sýrie a z jiných států do Náhorního Karabachu, což potvrdili mezinárodní aktéři, včetně zemí spolupředsedů Minské skupiny OBSE; vyjadřuje politování nad jeho ochotou destabilizovat kvůli svým ambicím, jimiž je hrát v konfliktu rozhodnější úlohu, Minskou skupinu OBSE;
38. podtrhuje, že je zásadní a ve společném zájmu EU a Spojeného království, umocněném jejich společnými zásadami, sdílenými hodnotami i zeměpisnou blízkostí a dlouhotrvající společnou strategickou spoluprací, dohodnout se na společných řešeních výzev v oblasti zahraniční, bezpečnostní a obranné politiky na základě zásad multilateralismu, řešení konfliktů prostřednictvím dialogu a diplomacie a mezinárodního práva, neboť většina mezinárodních hrozeb se obou stran dotýká se stejnou intenzitou; zdůrazňuje, že je důležité dosáhnout dobré dohody o budoucích vztazích mezi EU a Spojeným královstvím, která bude chránit zájmy EU;
39. zdůrazňuje, že transatlantická spolupráce je nadále zásadní a v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky EU si zachovává prvořadý význam; vyzývá k tomu, aby bylo zintenzivněno úsilí o dosažení pevného a obnoveného transatlantického partnerství a trvalého dialogu založeného na vzájemné úctě a přijetí konkrétních opatření na podporu multilateralismu, právního státu, lidských práv, transatlantické bezpečnosti, hospodářské spolupráce a boje proti změně klimatu a aby byl zachován

mezinárodní systém založený na pravidlech s cílem řešit současné i budoucí výzvy a krize v oblasti vnějších vztahů, bezpečnosti a obchodu, zejména s ohledem na současnou naléhavou situaci v oblasti zdraví a na hospodářské, sociální, bezpečnostní a politické výzvy, které s sebou tato situace nese;

40. trvá na tom, že transatlantické partnerství by mělo být oživeno, aby bylo možné efektivněji reagovat na pandemii a další důležité mezinárodní výzvy, jako je změna klimatu; uznává, že je zapotřebí najít nový základ pro spolupráci mezi EU a USA, pokud jde o boj proti nacionalistickým, autoritářským a hegemonickým ambicím, expanzionistickým tendencím na Blízkém východě a v oblasti Perského zálivu, multipolaritě hospodářských subjektů, které se stávají stále dominantnějšími, a současně hospodářské krizi na obou stranách Atlantiku; vítá iniciativu EU zavést transatlantický dialog o Číně;
41. domnívá se, že toto partnerství může prosperovat pouze tehdy, bude-li založeno na vztazích se sdílenými hodnotami a zájmy, na dodržování mezinárodního práva a respektu k multilaterálním institucím, ale také na důvěře, která byla bohužel v posledních letech poškozena nepřiměřenými jednostrannými opatřeními, která oslabila také multilaterální rámce, k nimž EU a její členské státy patří; v tomto ohledu vyjadřuje hluboké politování nad unilateralistickými tendencemi vlády amerického prezidenta Donalda Trumpa; zdůrazňuje, že slabší západní vazby umožňují neliberálním zemím zaplnit prázdné místo ve vedení na mezinárodní scéně; vyjadřuje naději, že USA změní cestu, na kterou se vydaly v posledních letech, kdy se stáhly z celosvětového multilaterálního řádu založeného na pravidlech, a umožní tak obnovení úzké jednoty při přijímání transatlantických opatření, jež budou v plném souladu s hodnotami a zásadami společnými EU i USA; opakuje, že je zapotřebí, aby evropské členské státy NATO přijaly větší odpovědnost, pokud jde o sdílení zátěže při ochraně transatlantického prostoru, a aby reagovaly na nové hybridní hrozby; zdůrazňuje, že spojení sil s USA v úsilí o budování míru by v budoucnu přineslo větší součinnost a umožnilo by lépe reagovat na globální výzvy;
42. požaduje zachování silného a jednotného postoje vůči Ruské federaci, mimo jiné prostřednictvím revize pěti základních politických zásad EU; vyzývá k vypracování nové strategie EU-Rusko, která by prodemokratické složce ruské společnosti zaslala jasný signál, že EU je nadále ochotna angažovat se a spolupracovat; vyzývá k posílení sankčního režimu, zejména s ohledem na aktuální vývoj v souvislosti s pokusem o zavraždění Alexeje Navalného na ruském území prostřednictvím vojenské nervově paralytické látky z řady novičok vyvinuté v Rusku; vítá skutečnost, že Rada pro zahraniční věci přijala v reakci na použití chemických zbraní při pokusu o zavraždění Alexeje Navalného omezující opatření; opakuje svou výzvu k nezávislému mezinárodnímu vyšetření jeho otrávení;
43. opakuje, že klíčovým předpokladem jakékoli podstatné změny ve vztazích mezi EU a Ruskem je dodržování dohod z Minsku; odsuzuje negativní úlohu Ruska při dezinformačních kampaních a dalších formách hybridní války vedené proti EU a Západu, která má za cíl oslabit naši vnitřní soudržnost a tím i schopnost účinně jednat na světové scéně; dále odsuzuje cílené zabíjení na území EU a používání chemických zbraní, jakož i složitou domácí situaci, pokud jde o lidská práva a základní svobody; zdůrazňuje, že je nutné vyvíjet na Ruskou federaci tlak, aby dodržovala mezinárodní

právo a smlouvy; je znepokojen skutečností, že Rusko opakovaně porušuje dohody o kontrole zbraní a normy v této oblasti, což vedlo ke kolapsu Smlouvy o jaderných zbraních středního doletu (INF), i Úmluvu o chemických zbraních, neboť používá vojenské nervově paralytické látky, a to jak na svém území, tak na území EU;

44. zdůrazňuje, že Afrika je v rámci mnohostranného systému důležitým strategickým partnerem; vítá současné úsilí o přepracování a výrazné zdokonalení strategie EU-Afrika na základě modelu, který není založen na vztazích dárce a příjemce, ale na společném a koordinovaném rovnocenném partnerství a vybudování vzájemně prospěšných vztahů, jež vychází z jasného porozumění vlastním i společným zájmům a povinnostem, s cílem vytvořit spravedlivé a udržitelné partnerství zaměřené na lidi, a to i z hlediska lidských práv, bezpečnosti a spolupráce v boji proti terorismu; v tomto ohledu zdůrazňuje, že je nutné věnovat zvláštní pozornost situaci v oblasti Sahelu vzhledem k rostoucí nestabilitě a k významným přímým a nepřímým dopadům, které mají události v tomto regionu na EU; vzhledem k vývoji situace v Libyi trvá na evropské vizi solidarity i lidských práv, pokud jde o politiku poskytování rozvojové pomoci a upevňování dohod o hospodářském partnerství; požaduje společný přístup a úsilí EU, pokud jde o posílení propojenosti EU s Afrikou, angažovanosti v Africe a informovanosti o ní; připomíná, že evropská přítomnost a věrohodný závazek Evropy mají zásadní význam pro zmírňování humanitárních a socioekonomických problémů;
45. bere na vědomí význam evropských misí zaměřených na budování kapacit a výcvik, pokud jde o podporu míru, bezpečnosti a stability v Africe; opakuje význam stabilizačních misí a operací EU v Africe, zejména v subsaharském a sahelském regionu, a vyzývá ESVC a Radu, aby zajistily posílení mandátu a prostředků misí SBOP v Africe, čímž by jim poskytly prostředky potřebné k tomu, aby mohly nadále účinně fungovat a reagovat na vážné výzvy, se kterými se tento region potýká; poukazuje na vedoucí úlohu EU při diplomatickém a mírovém řešení konfliktů, včetně mediačních iniciativ a programů na odzbrojení, demobilizaci a reintegraci;
46. je přesvědčen, že posílení vztahů s Latinskou Amerikou a Karibikem má prvořadý význam pro geopolitickou strategii EU ve světě; zdůrazňuje, že je zapotřebí, aby Unie posílila vazby, které spojují EU se zeměmi tohoto regionu, které společně představují třetinu členů OSN, a to na základě společných hodnot a zásad, zejména při obraně multilaterálního řádu založeného na pravidlech, při prosazování zelené agendy a boji proti chudobě a nerovnostem; naléhavě žádá Unii, aby si zachovala své postavení upřednostňovaného partnera zemí Latinské Ameriky, a to s ohledem na možnost, že v regionu budou zabírat čím dál větší prostor i jiní geopolitičtí aktéři;
47. v tomto ohledu vyzývá k cílené a mnohostranné spolupráci s tímto regionem, která bude podporována společným příběhem pro EU, který bude propagovat strategie, jež přispívají ke společnému řešení společných výzev, jako je propagace míru, bezpečnosti a prosperity, a zároveň zajistí společný přístup ke vznikajícím hrozbám souvisejícím se změnou klimatu; poukazuje na význam Latinské Ameriky pro EU a vyzývá k tomu, aby tato oblast byla nadále považována za jeden z hlavních geostrategických zájmů SZBP, což prokáže tím, že se bude podílet na prosazování demokracie a lidských práv v této oblasti a bude napomáhat jejímu hospodářskému rozvoji; zdůrazňuje, že dodržování zásad právního státu a stabilní politický a právní rámec, včetně boje proti korupci a beztrestnosti, jakož i pokrok směrem k demokracii, dodržování lidských práv

a podpora základních svobod jsou základem pro hlubší integraci a spolupráci se zeměmi regionu Latinské Ameriky a Karibiku; zdůrazňuje, že je důležité pokročit v revizi globálních dohod s Chile a Mexikem a dokončit ji, jakož i dohodu o přidružení mezi EU a Mercosurem, a poukazuje na to, že jde o klíčové spojence a partnery EU; je mimořádně znepokojen nedodržíváním demokracie a zásad právního státu a útoky proti demokraticky zvoleným představitelům opozice, novinářům, studentům a obráncům lidských práv, zejména těm, kteří pracují na tématech ochrany životního prostředí, a jejich právním zástupcům;

48. opakuje svou bezvýhradnou podporu mírovému procesu v Kolumbii a jeho realizaci, která je rozhodujícím krokem pro budoucnost Kolumbijsců a stabilizaci regionu; vyzývá k zachování rozhodného společného postoje v souvislosti s venezuelským režimem a porušováním lidských práv ze strany režimu prezidenta Nicoláse Madura a rovněž v souvislosti se systémem sankcí, zejména ve světle nedávných událostí a nedávných stížností, které předložily různé subjekty, včetně OSN;
49. podtrhuje, že je důležité, aby EU uplatňovala jednotnou, realistickou, účinnou, pevnou a asertivnější strategii, která sjednotí všechny členské státy a vybuduje vztahy s Čínskou lidovou republikou (ČLR) v zájmu EU jako celku, přičemž v rámci této strategie by měla aktivně a asertivně usilovat o vyváženější a recipročnější hospodářské vztahy založené na evropských hodnotách a zájmech, a to s velmi silným a zvláštním zaměřením na lidská práva a svobodu náboženského vyznání a přesvědčení; zdůrazňuje, že pokud jde o Čínu, je důležité usilovat o dosažení společného přístupu s USA a dalšími podobně smýšlejícími partnery;
50. žádá, aby politika EU vůči Číně byla založena na těchto zásadách: pokud je to možné, spolupracovat; v případě potřeby soutěžit; v nutných případech konfrontovat; připomíná, že asertivní veřejná diplomacie Číny způsobila, že řada zemí je závislá na jejich investicích a úvěrech; zdůrazňuje, že by EU měla aktivně zvýšit svou přítomnost a viditelnost v partnerských státech po celém světě coby významný investor a dárcce rozvojové pomoci;
51. vybízí ČLR, aby převzala větší odpovědnost při řešení celosvětových výzev a současně zachovala spolupráci v mnohostranných rámcích, kdykoli to bude možné, zejména například tím, že přijme ambicióznější opatření a učiní závazky v oblasti klimatu v souladu s cíli Pařížské dohody a v oblasti biologické rozmanitosti a podpoří mnohostranné reakce na pandemii COVID-19, mimo jiné umožněním mezinárodního vyšetřování původu tohoto onemocnění; odsuzuje dezinformace Číny ohledně původu pandemie COVID-19, její manipulaci mnohostranného systému, šíření zlovolného vlivu Číny, kybernetické útoky a zkorumpované investiční projekty; chválí Tchaj-wan za efektivní úsilí o zabránění šíření koronaviru a jeho solidaritu s EU, kterou prokázal tím, že během pandemie daroval více než sedm milionů ochranných roušek, které posloužily celé řadě členských států;
52. vyzývá Komisi, Radu a vysokého představitele, místopředsedu Komise, aby ČLR informovali o tom, že EU nebude tolerovat přetrvávající porušování lidských práv v Hongkongu, Tibetu a Sin-tiangu ani to, jakým způsobem zachází s příslušníky menšin, a aby na mezinárodní scéně hráli rozhodující úlohu s cílem zajistit autonomii Hongkongu; odsuzuje porušování modelu „jedna země, dva systémy“ přijetím zákona o národní bezpečnosti v Číně, který vážně ohrožuje vysoký stupeň autonomie

Hongkongu a má ničivý dopad na nezávislost soudního systému a svobodu projevu v Hongkongu; vyjadřuje znepokojení ohledně dopadu zavedení zákona o národní bezpečnosti v Hongkongu na vztahy mezi Čínou a Tchaj-wanem; zdůrazňuje, že pokračující oslabování autonomie Hongkongu čínskou vládou je nejen v rozporu s povinnostmi Číny vyplývajícími z dvoustranných smluv a mezinárodního práva, ale zpochybňuje také úlohu Pekingu coby důvěryhodného partnera; konstatuje, že Parlament přihlédne k porušování lidských práv na pevninské Číně a v Hongkongu, až bude požádán o podpoření komplexní dohody o investicích a jakékoli další budoucí obchodní dohody s Čínou; nabádá členské státy, aby provedly balíček opatření dohodnutý na zasedání Rady pro zahraniční věci dne 28. července 2020, jakož i usnesení Parlamentu ze dne 19. června 2020⁶; žádá Komisi a členské státy, aby aktivně zakročily proti brutálnímu pronásledování Ujgurů v Sin-tiangu, jakož i dalších etnických a náboženských menšin, zejména křesťanů a Tibetanů;

53. znovu potvrzuje, že Unie bude nadále ostražitá, pokud jde o situaci v Tchaj-wanu a modernizaci politických a obchodních vztahů mezi EU a Čínskou republikou (Tchaj-wanem); vyzývá ČLR, aby veškeré spory na pozemních a námořních hranicích vyřešila poklidnou cestou v souladu s mezinárodním právem a aby se zdržela veškerých provokativních vojenských manévřů zaměřených na destabilizaci Jihočínského moře; zdůrazňuje, že ochrana míru, stability a svobody plavby v indicko-tichomořském regionu má nadále prvořadý význam pro zájmy EU a jejích členských států; s mimořádným znepokojením bere na vědomí nedávné vyostření napětí na indicko-čínských hranicích, stejně jako v Jihočínském moři a Tchajwanském průlivu, jakož i čím dál častější provokativní vojenské manévry Číny vůči Tchaj-wanu; vyzývá všechny zúčastněné strany, aby své spory vyřešily poklidně za pomoci konstruktivního dialogu a aby se vyhnuly jednostranným opatřením ke změně stávající situace; domnívá se, že by vztahy mezi kontinentální Čínou a Tchaj-wanem měly být vyvíjeny konstruktivně, bez destabilizujících iniciativ či nátlaku z jakékoli strany, a že k jakékoli změně těchto vztahů nesmí dojít proti vůli tchajwanských občanů; vyzývá EU a její členské státy, aby přezkoumaly svou politiku spolupráce s Tchaj-wanem a aby se společně s mezinárodními partnery snažily pomoci ochránit demokracii na Tchaj-wanu před zahraničními hrozbami; žádá EU a její členské státy, aby prosazovaly členství Tchaj-wanu jako pozorovatele ve Světové zdravotnické organizaci, Světovém zdravotnickém shromáždění a v dalších mezinárodních organizacích, mechanismech a aktivitách, jakož i v globální síti pro předcházení nemocem;
54. zdůrazňuje, že je třeba, aby EU věnovala zvýšenou pozornost strategickým regionům, které stále více získávají mezinárodní pozornost, jako je mimo jiné Afrika, Arktida a indicko-tichomořský region, kde Čína provádí expanzivní politiku, na kterou musí EU reagovat soudržně; poukazuje na to, že je třeba dále rozšířit spolupráci s důležitými podobně smýšlejícími partnery v indicko-tichomořské oblasti, jako je Japonsko, Indie, Jižní Korea, Austrálie a Nový Zéland; v tomto ohledu vítá úsilí o rozvoj evropské indicko-tichomořské strategie založené na zásadách a hodnotách EU, která by mohla zahrnovat společná vojenská cvičení Austrálie a NATO v Tichomoří; je toho názoru, že by EU měla podle soudržné strategie vůči Číně, v rámci níž EU a členské státy v případě potřeby zakročí, usilovat o užší spolupráci se zeměmi v regionu a s dalšími demokraciemi, k čemuž by měla v plné míře využít strategii EU pro propojení Evropy

⁶ Přijaté texty, P9_TA(2020)0174.

a Asie; varuje před úsilím Číny o silnější uplatňování své síly v regionu, zejména na Tchaj-wanu, což vede k pohraničním sporům s mnoha jejími sousedy;

55. zdůrazňuje, že je třeba využít potenciál pro další zlepšení vztahů mezi EU a Indií s ohledem na vývoj v regionu a důležitou úlohu Indie v regionu i v ostatních částech světa;
56. lituje toho, že Komise nezahrnula Arktidu do svého pracovního programu na rok 2020; je si nicméně vědom toho, že zahájila veřejnou konzultaci, jejímž cílem je získat informace o silných a slabých stránkách stávající politiky s ohledem na případnou aktualizaci přístupu; domnívá se, že je třeba, aby EU měla strategii pro arktickou oblast;

Posilování kapacit a prostředků EU v oblasti SZBP

57. zdůrazňuje svou podporu postupnému formování a prosazování společné obranné politiky zaměřené na posilování SBOP a jejích cílů a úkolů, jak stanovují Smlouvy, s cílem vytvořit plnohodnotnou obrannou unii, která by uznávala specifickou ústavní situaci neutrálních zemí, byla by založena na jasných strategických cílech a zaměřovala by se na lidskou bezpečnost a udržitelný mír; vítá v této souvislosti iniciativu, jejímž cílem je přijmout v roce 2022 strategické směřování (Strategic Compass); zdůrazňuje potřebu dále posilovat vztahy mezi EU a NATO, přičemž poukazuje na jejich kompatibilitu a vzájemný strategický význam; vyzývá evropské země, aby investovaly více do své obranné schopnosti, nalezly novou rovnováhu, pokud jde o úkoly v rámci NATO, a staly se rovnocennějším partnerem Spojených států; je si vědom toho, že mise a operace SBOP přispívají k mezinárodnímu míru, bezpečnosti a stabilitě; vítá pokrok, kterého bylo dosaženo při vytváření evropského mírového nástroje; trvá na tom, že je nutné přejít od prohlášení k činům, zejména tím, že by EU byla prostřednictvím Evropského obranného fondu, který by měl dostatečný rozpočet, vybavena skutečně evropskou obranně-průmyslovou základnou, a že by bylo zajištěno rychlejší a důslednější uplatňování stálé strukturované spolupráce s cílem vybudovat strategickou autonomii EU, což by jí umožnilo podporovat integrovanější vnitřní trh s obranným vybavením; poukazuje na potřebu vést inkluzivní mnohostranné konzultace s cílem pěstovat společnou strategickou kulturu v oblasti bezpečnosti a obrany;
58. připomíná, že účast žen na mírových a bezpečnostních procesech může hrát významnou roli při dosahování úspěchu a udržitelnosti mírových dohod stejně jako při zajišťování trvalého a kvalitního míru; zdůrazňuje, že závazky a prohlášení týkající se podpory programu pro ženy, mír a bezpečnost a rovného zastoupení žen v zahraniční a bezpečnostní politice často zůstávají na úrovni rétoriky, než že by byly zaměřeny na jeho skutečnou realizaci, kterou by měly zajišťovat, což vede k omezenému pokroku při plnění cílů tohoto programu na celém světě; připomíná, že při řešení konfliktů se dosahuje vyšší úspěšnosti, pokud je v daném procesu respektováno rovné zastoupení a obecně rovnost žen a mužů, a vyzývá k zajištění větší účasti žen na rozhodovacím procesu a jejich většího zastoupení na vedoucích postech v rámci misí SBOP; dále vyzývá k systematictějšímu začleňování genderové perspektivy do těchto misí, k zajištění školení v oblasti rovnosti mužů a žen a programu pro ženy, mír a bezpečnost pro všechny vojenské a civilní pracovníky vysílané ze strany EU, včetně středního a vyššího managementu ESVČ a vedoucích a velitelů misí a operací SBOP, a k aktivnímu přispívání k uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325

o ženách, míru a bezpečnosti; vyzývá ke stanovení konkrétních měřitelných cílů týkajících se rozmanitosti a přítomnosti žen na vedoucích pozicích v rámci ESVČ, včetně cíle, kterým by mělo být dosažení 50 % žen na vedoucích pozicích, jako je vedoucí delegace, zvláštní zástupce EU a vedoucí misí a operací SBOP; vyzývá k tomu, aby se akční plán EU pro rovnost žen a mužů III a akční plán pro ženy, mír a bezpečnost promítl do akčních plánů členských států, včetně jejich hodnocení v polovině období, a aby se stal akční plán pro ženy, mír a bezpečnost součástí akčního plánu EU pro rovnost žen a mužů III;

59. zdůrazňuje, že EU musí na mezinárodní scéně převzít vedoucí úlohu při řešení následků pandemie, což si žádá dostatečné finanční zdroje; zdůrazňuje potřebu ambicióznějšího víceletého finančního rámce (VFR) v oblasti vnější činnosti a obrany, včetně navýšení prostředků na SZBP, nástroj pro sousedství a rozvojovou a mezinárodní spolupráci (NDICI), nástroj předvstupní pomoci (NPP III), Evropský obranný fond a vojenskou mobilitu, a vyzývá Radu, aby zajistila včasné schválení evropského mírového nástroje; s politováním konstatuje, že Rada v novém VFR navrhla škrty týkající se vnějších finančních nástrojů a že se balíčku na podporu oživení Next Generation EU nedostává finančních prostředků; zdůrazňuje, že tyto škrty mohou brzdit úlohu EU na celosvětové scéně a zasadit ránu její schopnosti stabilizovat a transformovat přístupující země; zdůrazňuje, že Parlament musí být smysluplným způsobem zapojen do strategického řízení ročních a víceletých pracovních programů a kontroly nástrojů financování vnější činnosti; připomíná, že v rámci VFR je nutné podstatně navýšit rozpočtové zdroje EU určené k civilnímu předcházení konfliktům a zvýšit financování v oblasti budování míru, vedení dialogu, mediace a usmíření;
60. požaduje posílení obranných schopností, zejména prostřednictvím prohloubené spolupráce, jako je společné využívání a výměna zkušeností, a dostatečného financování smysluplných projektů a ambicióznější stálé strukturované spolupráce (PESCO), Evropského obranného fondu, vojenské mobility a evropského kosmického programu, s tím, že přednostně by se měl řešit problém rozdílných schopností, který byl zjištěn v rámci plánu rozvoje schopností (CDP) a koordinovaného každoročního přezkumu v oblasti obrany (CARD); konstatuje, že tyto kroky by měly být také ku prospěchu NATO a transatlantických vztahů; zdůrazňuje, že je nutné zajistit větší provázanost jednotlivých unijních nástrojů a mechanismů v rámci obranné spolupráce EU, a vyzývá v tomto ohledu k optimalizaci zdrojů a k zabránění zbytečnému zdvojování nákladů a nástrojů; požaduje, aby byla oddělení ESVČ pro strategickou komunikaci zvýšena podpora, bylo posíleno personální obsazení a poskytnuty odpovídající rozpočtové zdroje, a to pod podmínkou, že bude provedeno nezávislé důkladné posouzení jeho minulé i současné činnosti; vyzývá k přezkoumání mandátu oddělení ESVČ pro strategickou komunikaci, tak aby zahrnoval zahraniční vměšování ze strany nově se objevujících aktérů, jako je Čína;
61. znovu vyzývá k větší podpoře strategie EU v oblasti námořní bezpečnosti, neboť zachování svobody plavby je stále významnějším problémem jak celosvětově, tak v sousedství EU; zdůrazňuje, že svobodu plavby je třeba vždy respektovat; připomíná, že aby bylo možné dosáhnout účinné správy celosvětových námořních informací, je nutné rozšířit a podpořit strukturální koordinaci mezi příslušnými institucemi, organizacemi a orgány členských států, zejména tím, že bude umožněno sblížování dvou hlavních civilních a vojenských složek, které tvoří základ poznatků o situaci na

moři;

62. poukazuje na význam misí a operací probíhajících v rámci SBOP; zdůrazňuje, že s neunijními zeměmi existují rámcové dohody, kterými se řídí jejich účast v unijních operacích v oblasti krizového řízení; upozorňuje na to, že v těchto dohodách se klade důraz na kolektivní přístup, jímž se řídí snaha o dosažení míru a bezpečnosti;
 63. upozorňuje na střednědobé až dlouhodobé hrozby, kterými se bude muset SZBP v budoucnu zabývat, včetně bezpečnostních rizik, která představují autoritářské režimy, nestátní subjekty, změna klimatu, kybernetické hrozby, chemické, biologické, radiologické a jaderné hrozby, hybridní hrozby, mj. širší používání umělé inteligence, dezinformační kampaně, závody ve vesmíru a jejich militarizace, nově vznikající technologie, terorismus a nekontrolované migrační toky, a které existují vedle již vzniklých geopolitických výzev; poukazuje na to, že je nutné, aby EU dosáhla pokroku při definování a uznání hybridních hrozeb; vyzývá EU, aby zajistila větší informovanost o těchto hrozbách a vytvořila společnou schopnost těmto hrozbám odolávat; zdůrazňuje, že těmto hrozbám je možné čelit pouze na základě koordinované činnosti a včasných přiměřených investic do evropského výzkumu a inovací; vítá, že v rámci Parlamentu byl vytvořen zvláštní výbor pro umělou inteligenci v digitálním věku jakožto fórum, které se má zabývat strategickými otázkami spojenými s umělou inteligencí; považuje za důležité zajistit lepší provázanost vnitřních a vnějších aspektů politiky EU s cílem zajistit, aby směřovala k dosažení cílů SZBP, včetně energetické politiky EU;
 64. poukazuje na to, že je nutné vypracovat ucelený rozměr SZBP související s klimatickou politikou, jelikož změna klimatu hraje jakožto faktor destabilizující hospodářství, společnost a politiku a zvyšující riziko stále větší roli;
 65. vítá analýzu hrozeb založenou na zpravodajských informacích, kterou v současné době provádí místopředseda Komise, vysoký představitel a která má sloužit jako východisko pro budoucí strategické směřování, a vyzývá k diskusi v Parlamentu o výsledku této analýzy; vítá nový přístup Komise k začlenění strategické prognózy do tvorby politik EU, mimo jiné v oblasti zahraničních a bezpečnostních záležitostí;
-
- ◦
66. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení předsedovi Evropské rady, Radě, Komisi, místopředsedovi Komise, vysokému představiteli Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a členským státům.

INFORMACE O PŘIJETÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

Datum přijetí	3.12.2020
Výsledek konečného hlasování	+: 48 -: 10 0: 11
Členové přítomní při konečném hlasování	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Lars Patrick Berg, Anna Bonfrisco, Reinhard Bütikofer, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Karol Karski, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Antonio López-Istúriz White, Claudiu Manda, Lukas Mandl, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Jérôme Rivière, María Soraya Rodríguez Ramos, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Hermann Tertsch, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima, Salima Yenbou, Željana Zovko
Náhradníci přítomní při konečném hlasování	Arnaud Danjean, Özlem Demirel, Markéta Gregorová, Bart Groothuis

JMENOVITÉ KONEČNÉ HLASOVÁNÍ V PŘÍSLUŠNÉM VÝBORU

48	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Kinga Gál, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Antonio López-Istúriz White, Lukas Mandl, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Željana Zovko
RENEW	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Urmas Paet, María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Bart Groothuis
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Claudiu Manda, Sven Mikser, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Giuliano Pisapia, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder
Verts/ALE	Reinhard Bütikofer, Markéta Gregorová, Viola Von Cramon-Taubadel

10	-
ECR	Hermann Tertsch, Charlie Weimers
GUE/NGL	Özlem Demirel, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz
ID	Lars Patrick Berg, Thierry Mariani, Jérôme Rivière, Harald Vilimsky
NI	Kostas Papadakis

11	0
ECR	Anna Fotyga, Karol Karski, Jacek Saryusz-Wolski, Witold Jan Waszczykowski
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
S&D	Sergei Stanishev
Verts/ALE	Alviina Alametsä, Jordi Solé, Tineke Strik, Salima Yenbou

Význam zkratek:

+ : pro

- : proti

0 : zdrželi se